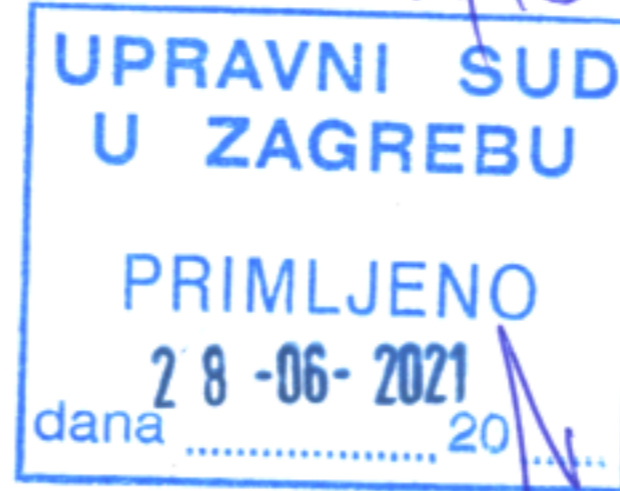

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-391/21-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Borisa Markovića, predsjednika vijeća, mr. sc. Mirjane Juričić i Blanše Turić, članica vijeća, te više sudske savjetnice – specijalistice Biserke Špoljar, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Zajednice sportskih udruga grada Siska, Sisak, Trg grada Heidenheima 1, kojega zastupa opunomoćenik Siniša Babić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Babić, Brborović & partneri j.t.d., Zagreb, Ulica kralja Zvonimira 66, protiv tuženika Ministarstva turizma i sporta Republike Hrvatske (ranije Središnji državni ured za šport, Samostalna služba sportske inspekcije), Zagreb, Prisavlje 14, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hokejski klub Siscia, Sisak, Hrvatskih domobrana 109, koju zastupa opunomoćenik Berislav Balenović, odvjetnik u Zajedničkom odvjetničkom društvu Zvonimir Stiperski – Berislav Balenović u Sisku, Stjepana i Antuna Radića 8a, radi inspekcijskog nadzora, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Usl-2382/19-14 od 4. studenoga 2020., na sjednici vijeća održanoj 12. svibnja 2021.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se žalba tužitelja i potvrđuje presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Usl-2382/19-14 od 4. studenoga 2020.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 3.906,25 kn.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Usl-2382/19-14 od 4. studenoga 2020. odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Središnjeg državnog ureda za šport, Samostalne službe sportske inspekcije, klasa: UP/I-620-01/19-05/0001, urbroj: 518-07-19-0010 od 13. lipnja 2019. (točka I. izreke). Odbijen je zahtjev tužitelja za naknadom troškova upravnog spora kao neosnovan (točka II. izreke) te je naloženo tužitelju da nadoknadi zainteresiranoj osobi Hokejski

klub Siscia troškove upravnog spora u iznosu od 7.500,00 kn u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti presude (točka III. izreke).

2. Navedenim rješenjem tuženika naređeno je nadležnom tijelu Zajednice sportskih udruga grada Siska sa sjedištem u Sisku, Trg grada Heidenheima 1 da donese odluku o ukidanju Odluke o isključenju Hokejskog kluba Siscia iz Siska, Hrvatskih domobrana 109 iz članstva Zajednice sportskih udruga grada Siska, urbroj: 2176/05-11-128/2019 od 21. veljače 2019. (točka I. izreke), da donese odluku o ukidanju Odluke urbroj: 2176/05-11-206/4/2019 od 4. ožujka 2019. kojom je odbijen prigovor Hokejskog kluba Siscia (točka II. izreke), da donese odluku o prijemu Hokejskog kluba Siscia u punopravno članstvo Zajednice sportskih udruga grada Siska (točka III. izreke) i da donese odluku o reguliranju prava Hokejskog kluba Siscia na korištenje sportskog objekta Ledene dvorane Zibel u Sisku, Ulica Ivana Gundulića bb, kao i konzumiranje svih prava po osnovi punopravnog članstva u Zajednici utvrđenih Statutom Zajednice (točka IV. izreke) sa određenim rokom izvršenja točke I. izreke rješenja od 8 dana od dostave rješenja (točka V. izreke), s rokom izvršenja točke II. izreke rješenja od 8 dana od dana dostave rješenja (točka VI. izreke), s rokom izvršenja točke III. izreke rješenja od 8 dana od isteka roka određenog točkom V. izreke rješenja (točka VII. izreke), s rokom izvršenja točke IV. izreke rješenja od 8 dana od isteka roka utvrđenog točkom VII. izreke rješenja (točka VIII. izreke) te je određeno da je odgovorna osoba Zajednice sportskih udruga grada Siska dužna pisanim putem u roku od 8 dana od dana isteka roka utvrđenog točkom V. izreke rješenja izvijestiti glavnu sportsku inspektoricu o izvršenju točke I. izreke rješenja u roku od 8 dana od dana isteka roka utvrđenog točkom VI. izreke rješenja, o izvršenju točke II. izreke rješenja u roku od 8 dana od isteka roka utvrđenog točkom VII. izreke rješenja, o izvršenju točke III. izreke rješenja u roku od 8 dana od isteka roka utvrđenog točkom VIII. izreke rješenja, o izvršenju točke IV. izreke rješenja (točka IX. izreke).

3. Protiv navedene presude žalbu je podnio tužitelj iz svih zakonom predviđenih razloga. Smatra da je prvostupanjski sud propustio utvrditi da je o ovoj upravnoj stvari već pravomoćno odlučilo Vijeće sportske arbitraže, koje mu je također naložilo primanje zainteresirane osobe u članstvo Zajednice, a po čemu je postupio; da je tuženik nenadležan za donošenje meritornog rješenja u ovom predmetu, već je isključivo bio ovlašten pratiti je li postupio po odluci Vijeća sportske arbitraže; da je pravna osoba koja ima svoje članstvo, organe i interne akte po kojima postupa te je stava da mu nitko ne može naložiti da primi u članstvo klub koji ostali članovi ne žele te da za dodjelu novčanih sredstava članovima (klubovima) postupa prema svim klubovima isto, poštujući interne akte i procedure pa smatra da su nezakonite odluke kojima se naređuje da postupa mimo istih isključivo u korist jednog kluba/člana, a na štetu ostalih, što je predmetnim rješenjem učinjeno. Ističe da iz obrazloženja presude proizlazi da sud prihvaća stajalište tuženika izloženo u pobijanom rješenju vezano za način primanja u članstvo sportskih udruga, a koje ne mogu predstavljati njegovu navodnu samovolju i arbitrarno postupanje te da bi ovakvo postupanje onemogućilo, odnosno spriječilo sportskoj udruzi da razvija određeni sport u određenoj kategoriji, a što bi dovelo do diskriminacije. Takvo stajalište suda u cijelosti osporava kao neosnovano te proturječno činjeničnom stanju spisa predmeta i relevantnim materijalnim propisima. Prvenstveno ističe da upravo ovakav stav tuženika kao i suda iz obrazloženja presude predstavlja diskriminaciju prema drugim članovima Zajednice sportskih udruga grada Siska. Naime, tuženik ne može samoinicijativno

odlučivati, mimo njegovih internih akata tko će biti primljen u članstvo, odnosno čak i kada bi tuženik imao takvu ovlast ne može mimo internih akata dodjeljivati zainteresiranoj osobi termine, odnosno omogućavati joj prava koja nema sukladno internim aktima, a koja prava nemaju i drugi članovi, koji bi na takav nejednak način postupanja trpjeli diskriminaciju u odnosu na zainteresiranu osobu. Navodi da nigdje nije propisano niti je životno i logično da se samim ispunjenjem određenih kriterija automatski postaje punopravnim članom neke zajednice odnosno udruge. Naime, Statutom su jasno naznačeni kriteriji koji moraju biti ispunjeni kako bi se primilo u članstvo, no pored toga, potrebna je i konstitutivna odluka nadležnog tijela o prijemu. U konkretnom slučaju je jasno naznačeno da se zainteresirana osoba prima u članstvo kao klub koji će poticati i promicati ženski hokej na ledu te je uslijed takve svrhe pratio djelovanje kluba koja su bila u vezi s ostvarenjem predmetnog cilja. Međutim, izričito je navedeno kako je zainteresirana osoba tijekom cijelog razdoblja privremenog članstva dodijeljene joj termine koristila protivno svrsi u kojoj je primljena te svoja djelovanja, unatoč upozorenjima, nije usklađivala s internim odlukama niti k postizanju cilja promoviranja i realizacije ženskog hokeja na ledu. Dakle, zainteresirana osoba je nerijetko iskazivala nezadovoljstvo dodijeljenim terminima treninga i utakmica iz razloga što se ne može okupiti dovoljan broj igračica, a utakmice su se često otkazivale, što su potvrdili članovi Izvršnog odbora i ukazivali kako je zainteresirana osoba iskorištavala financijska i druga materijalna sredstva. Tuženik je, a što potvrđuje i prvostupanjski sud, donio rješenje potpuno ignorirajući navedeno odnosno ovakvim postupanjem je svakog drugog člana Zajednice stavio u nepovoljniji položaj, upravo potvrđujući navode da takvo postupanje predstavlja diskriminaciju u odnosu na iste te je tako ujedno povrijeđeno Ustavom zajamčeno pravo na slobodno udruživanje. Pored toga, sud potpuno pogrešno navodi kako Komisija nije dala prijedlog odluke o statusu zainteresirane osobe odnosno da se nije raspravljalo o njezinom radu i djelovanju, a što bi trebalo biti osnova za donošenje odluke Izvršnog odbora. Naime, predmetni prijedlog je Komisija dala 19. travnja 2018. na 10. sjednici Komisije za prijam u članstvo i isključenje iz članstva Zajednice, s obzirom da je jedna od točaka dnevnog reda na predmetnoj sjednici Komisije bila i revizija članstva u Zajednici te je tom prilikom Komisija dala prijedlog da se odluči o statusu Hokejskog kluba Siscia budući da je toj udruzi u veljači 2018. istekao status privremenog člana u Zajednici. Ističe da je navedeni prijedlog Komisije bio na snazi u trenutku donošenja odluke o vraćanju predmeta na ponovni postupak te predmetni prijedlog niti jednom odlukom Izvršnog odbora Zajednice ili drugog tijela Zajednice nije stavljen van snage. Budući da je odlukom Izvršnog odbora ukinuta odluka o isključenju Hokejskog kluba Siscia od 10. svibnja 2018. predmet se vratio na ponovni postupak i to u fazu u kojoj je Izvršni odbor trebao odlučiti o statusu udruge na temelju prijedloga Komisije. Ističe da obveza Komisije nije predložiti Izvršnom odboru konačnu odluku budući da je iz odredbe članka 52. točke 10. Statuta Zajednice jasno vidljivo da konačnu odluku donosi upravo Izvršni odbor, koji prati rad i djelovanje članica te Komisija nema niti ovlasti niti mogućnosti predložiti Izvršnom odboru konkretan prijedlog odluke. Osim toga, smatra da sud potpuno pogrešno tumači odredbu Statuta glede isključenja iz Zajednice. Naime, uvjeti i kriteriji za isključenje određene udruge iz članstva Zajednice sportskih udruga grada Siska određeni su člankom 27. stavkom 1. Statuta Zajednice, a sud paušalno navodi kako navedeni uvjeti trebaju biti ispunjeni kumulativno odnosno da niti jedan uvjet nije ispunjen. Smatra da je stav suda

pogrešan što je vidljivo iz same citirane odredbe Statuta budući da su načini prestanka članstva taksativno nabrojani te je dovoljno ispunjenje samo jednog uvjeta, a da su uvjeti za isključenje u konkretnom slučaju ispunjeni jasno je i nedvojbeno iz cjelokupnog stanja spisa predmeta kao i njegovog očitovanja. Nadalje ističe kako je zainteresirana osoba kršila pravila i imala propuste u radu, a o čemu je bila uredno upozoravana, te da je o tome dostavio izvještaje potpredsjednika, tajnika i ostalih članova Izvršnog odbora kao dokaze na okolnost upozoravanja zainteresirane osobe na predmetne propuste i kršenja. Naime, u postupku je utvrđeno da je tajnik po nekoliko puta upozoravao zainteresiranu osobu da se termini na ledu ne koriste sukladno odluci Izvršnog odbora o prijemu udruge u članstvo, da je član Izvršnog odbora gospodin Milan Brigljević održao sastanak s ovlaštenim osobama za zastupanje zainteresirane osobe na kojem ih je upozorio na utvrđene nepravilnosti i zamolio da se usklade sa pravilima i odlukama te da pokušaju ostvariti suradnju sa KHL Sisak. Sukladno tome Izvršni odbor je suglasno utvrdio kako su se sastanci sa predstavnicima zainteresirane osobe održavali nekoliko puta tijekom 2017. i 2018. godine na kojima ih se zamolilo i na kojima im se ukazalo na potrebu da usklade svoje postupke njegovim pravilima i odlukama. Ponovo navodi da upozorenja nisu bila u pisanom obliku iz razloga što isto nije bilo propisano Statutom, a budući da je Statut u cijelosti zakonit, što je potvrđeno od strane nadležnih tijela radi toga ne bi smio trpjeti štetne posljedice. Navodi i da sud pogrešno ističe kako je Statut Zajednice u skladu sa Zakonom o udrugama, ali ne i sa Zakonom o sportu i pravilima Hrvatskog olimpijskog odbora, a o čemu nije dao valjano obrazloženje zbog čega se presuda ne može ispitati. Suprotno utvrđenjima suda, predmetni Statut je odobren i ovjeren od strane Ureda državne uprave u Sisačko-moslavačkoj županiji, Službe za opću upravu, što potvrđuje kako je Statut pravovaljan i zakonito uređuje svu relevantnu materiju uređenu istim te da je suglasan sa odredbama Zakona o sportu, Zakona o udrugama i pravilima Hrvatskog olimpijskog odbora. Naime, člankom 96. stavkom 2. Zakona o sportu propisano je da su sportske udruge dužne uskladiti svoj rad, djelovanje i donijeti opće akte sukladno odredbama toga Zakona u roku od tri mjeseca od dana njegova stupanja na snagu. Nadalje, osporava stav suda da je tuženik postupio u skladu s ovlaštenjima propisanim Zakonom o sportskoj inspekciji jer nije razvidno na temelju kojih propisa je tuženik utvrdio svoju nadležnost u postupanju u ovom predmetu niti je istu nadležnost ijednim navodom obrazložio u pobijanom rješenju već je samovoljno postupio provodeći ovaj postupak. Smatra da je nedvojbeno da je tuženik postupio protivno Zakonu o sportskoj inspekciji te ga stavio u nejednak položaj u odnosu na druge nadzirane fizičke odnosno pravne osobe kao stranke u postupcima budući da ovisno o tome tko provodi prvostupanjski postupak ima drugačija dopuštena pravna sredstva. Naime, prema članku 23. stavku 1. Zakona o sportskoj inspekciji propisano je kako se protiv prvostupanjskog rješenja inspektora može izjaviti žalba inspekciji u Ministarstvu nadležnom za poslove sporta dok je člankom 3. stavkom 3. Zakona propisano kako protiv rješenja državnih inspektora donesenih u prvom stupnju nije dopuštena žalba, već se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim upravnim sudom. Dakle, smatra da je tuženik sasvim nezakonito i bez pravovaljanog obrazloženja odlučivao u prvostupanjskom postupku, a time mu ograničio i pravo na pravna sredstva koja bi mu da je nadležno tijelo postupalo u konkretnoj pravnoj stvari bila dopuštena, a koja su mu i tada važećim Zakonom o sportskoj inspekciji zagarantirana. Pored toga, o meritumu, o kojem je odlučivao tuženik pobijanim rješenjem odlučivalo je i Vijeće sportske arbitraže

Hrvatskog olimpijskog odbora koje je po njegovu stavu jedino ovlašteno za odlučivanje o ovoj pravnoj stvari. Po navedenoj odluci je postupljeno te je zainteresirana osoba primljena u članstvo Zajednice sportskih udruga grada Siska i to kao punopravni član. U odnosu na troškove upravnog spora ističe da iz obrazloženje pobijane presude nije vidljivo za koje radnje se zainteresiranoj osobi priznaje pravo na trošak, temeljem kojeg propisa i u kojim točno iznosima, sukladno odredbi članka 79. Zakona o upravnim sporovima pa je jasno kako pobijana presuda ne sadrži sve što je potrebno temeljem odredbe članka 60. Zakona o upravnim sporovima te se kao takva ne može ispitati. Predlaže da se pobijana presuda u cijelosti poništi te da se riješi upravna stvar na način da se usvoji tužbeni zahtjev i naloži tuženiku naknaditi mu troškove spora. Traži trošak sastava žalbe u iznosu od 3.906,25 kn.

4. Ministarstvo turizma i sporta Republike Hrvatske, Samostalni sektor za sportske inspekcije u odgovoru na žalbu ostaje u cijelosti pri obrazloženju pobijanog rješenja, odgovoru na tužbu te svim dokazima, koji priležu spisu predmeta, smatrajući da su dostatni dokaz neosnovanosti žalbenih navoda tužitelja. Predlaže da se žalba odbije kao neosnovana i potvrdi prvostupanjska presuda.

5. Zainteresirana osoba nije podnijela odgovor na žalbu.

6. Žalba nije osnovana.

7. Ispitujući pobijanu presudu sukladno odredbi članka 73. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 29/17., dalje: ZUS), u dijelu u kojem je osporavana žalbom i u granicama razloga navedenih u žalbi, ovaj sud je utvrdio da ne postoje razlozi zbog kojih se presuda pobija, a niti razlozi na koje pazi po službenoj dužnosti.

8. Prema ocjeni ovoga suda pravilan je zaključak prvostupanjskog upravnog suda da iz analize cjelokupnog spisa predmeta, odnosno sadržaja obrazloženja pobijanog rješenja, proizlazi kako je u postupku činjenično stanje pravilno utvrđeno, a koje navodima tužbe nije dovedeno u pitanje, te da u postupku nisu učinjene procesne povrede na koje ukazuje tužitelj, odnosno da pobijanim rješenjem nije povrijeđen zakon na njegovu štetu. Dakle, prema mišljenju prvostupanjskog upravnog suda tuženik je pravilno postupio sukladno svojim ovlaštenjima iz Zakona o sportskoj inspekciji te u odnosu na nađene nepravilnosti naveo koje odredbe zakona su povrijeđene i dao naredbe podobne za ispravljanje nastalog protupravnog stanja.

9. Iz stanja spisa predmeta proizlazi da je 21. veljače 2019. Izvršni odbor Zajednice sportskih udruga grada Siska donio odluku o isključenju Hokejskog kluba Siscia iz članstva Zajednice sportskih udruga grada Siska urbroj: 2176/05-11-128/2019 iz razloga što je uslijed nepoštivanja pravila Statuta i odluka Zajednice od strane Hokejskog kluba Siscia utvrđeno kako je ispunjena pretpostavka za prestankom članstva u Zajednici propisanoj člankom 27. stavkom 1. Statuta Zajednice, kojim je predviđeno kako članstvo prestaje ako se utvrdi da članica svoj rad ne temelji na odredbama Statuta i drugim pravilima Zajednice te ostalim zakonskim propisima po kojima je osnovana i time šteti Zajednici i ruši joj ugled. Naime, iz obrazloženja navedene odluke proizlazi da je u rješenju o primanju u članstvo od 19. travnja 2016. izričito navedeno kako se Hokejski klub Siscia prima u članstvo kao udruga koja realizira programske aktivnosti hokejskog sporta sa ženskom populacijom, no, prilikom praćenja realizacija programskih aktivnosti, kao što su treninzi i službena natjecanja, postalo je vidljivo da se tek prividno deklarira

kao ženski klub hokeja na ledu jer je prisutnost ženskih članova na treninzima i utakmicama prilikom svake prigode bila iznimno minorna te je bilo očito kako je navedeni klub predstavljanjem kao ženski klub izigrao Zajednicu prilikom podnošenja zahtjeva za članstvo. Osim toga se navodi da je Hokejski klub Siscia nerijetko otkazivao zakazane utakmice iz razloga što na predmetnim utakmicama neće moći prisustvovati dovoljan broj igračica potrebnih za održavanje istih te da je i tajnik Zajednice u više navrata upozoravao klub o nepoštivanju pravila Statuta Zajednice i pozivao ga na očitovanje iz kojih razloga je na treninzima i utakmicama prisutan toliko mali broj ženskih igračica, a na što se Hokejski klub Siscia oglašio. U odluci se ističe i da Statutom Zajednice nije predviđena potreba pismenog upozoravanja članica na poštivanje obveza te da se korespondencija odvijala usmenim putem, a što se dokazuje iskazima predsjednika, dopredsjednika i tajnika Zajednice, pismenim izjavama predsjednika i tajnika Zajednice te ostalom dokumentacijom. Iz obrazloženja odluke Zajednice sportskih udruga grada Siska od 9. travnja 2019., kojom je odbijen prigovor i potvrđena odluka Izvršnog odbora Zajednice sportskih udruga grada Siska od 21. veljače 2019. zaključno proizlazi da je u provedenom postupku nesporno utvrđeno da Hokejski klub Siscia nije djelovao sukladno odluci Izvršnog odbora Zajednice o prijemu u članstvo prema kojem je bio dužan promicati ženski hokej na ledu i kako materijalna i druga sredstva Zajednice nije koristio u svrhu u koju je primljen u članstvo, te da se konstantno i neprestano oglašivao na upozorenja Zajednice, a čime je evidentno kršena odredba članka 27. Statuta te interni propisi Zajednice.

10. Pozivom na odredbu članka 3. stavka 2. i članka 18. stavka 2. u vezi s člankom 20. stavkom 1. Zakona o sportskoj inspekciji („Narodne novine“ broj 86/12.), a nakon provedenog postupka inspeksijskog nadzora nad Zajednicom sportskih udruga grada Siska, glavna sportska inspektorica je pobijanim rješenjem naredila nadležnom tijelu Zajednice sportskih udruga grada Siska da donese odluku o ukidanju odluke o isključenju hokejskog kluba Siscia iz članstva Zajednice sportskih udruga Grada Siska i odluku o ukidanju odluke kojom je odbijen prigovor Hokejskog kluba Siscia, da donese odluku o prijemu Hokejskog kluba Siscia u punopravno članstvo Zajednice sportskih udruga grada Siska te da donese odluku o reguliranju prava Hokejskog kluba Siscia na korištenje sportskog objekta ledene dvorane Zibel u Sisku, kao i konzumiranje svih prava po osnovi punopravnog članstva u Zajednici utvrđenih Statutom Zajednice. Naime, s obzirom da nalazi da je u provedenom postupku nedvojbeno utvrđeno kako je rad i djelovanje Hokejskog kluba Siscia u razdoblju njegovog privremenog članstva u Zajednici sportskih udruga grada Siska dvije godine uzastopno ocijenjeno najvišom mogućom ocjenom, da je u promatranom razdoblju ženska ekipa Kluba sudjelovala na Prvenstvu Hrvatske u hokeju na ledu i da je uz ženski hokej Klub razvijao i hokej u drugim skupinama i dobnim kategorijama, što bi trebalo biti ocijenjeno kao napredak i širenje djelatnosti Kluba koje je u interesu Zajednice, te da je člankom 23. stavkom 1. Statuta propisano kako odluku o statusu članice donosi Izvršni odbor na prijedlog Komisije za prijem u članstvo i isključenje iz članstva zajednice, a u predmetnom slučaju nije bilo prijedloga Komisije, proizlazi kako nije bilo osnove za donošenje odluke o isključenju Hokejskog kluba Siscia iz članstva Zajednice, a time ni za donošenje odluke kojom se odbija prigovor Hokejskog kluba Siscia.

11. Nije sporno, a na što se poziva tužitelj, da je Vijeće sportske arbitraže Hrvatskog olimpijskog odbora povodom zahtjeva za izvanredno preispitivanje odluke

donijelo rješenje broj: 3/19-VSA od 14. lipnja 2019., kojim je preinačena odluka Izvršnog odbora Zajednice sportskih udruga grada Siska od 9. travnja 2019., a kojom je odbijen prigovor Hokejskog kluba Siscia protiv odluke Izvršnog odbora Zajednice sportskih udruga grada Siska od 21. veljače 2019. i odlučeno da se prihvaća prigovor Hokejskog kluba Siscia i ukida odluka Izvršnog odbora Zajednice sportskih udruga grada Siska od 21. veljače 2019. kojom se isključuje Hokejski klub Siscia iz članstva iz Zajednice sportskih udruga grada Siska te je naloženo Zajednici sportskih udruga grada Siska u ponovljenom postupku odlučiti o prijedlogu Komisije za prijem i isključenje iz članstva Zajednice od 19. travnja 2018. o statusu Hokejskog kluba Siscia u roku od 30 dana od dana primitka odluke.

12. Ovaj sud nalazi, prije svega, da je prvostupanjski upravni sud pravilno ocijenio da je tuženik postupio sukladno svojim ovlaštenjima iz Zakona o sportskoj inspekciji, odnosno da su navodi tužitelja vezani uz nenadležnost državnih sportskih inspektora za postupanje u predmetnom slučaju neosnovani. Naime, prema odredbi članka 3. stavka 1. Zakona o sportskoj inspekciji inspekcijski nadzor u prvom stupnju obavljaju sportski inspektori u uredima državne uprave u županijama, odnosno Gradskom uredu Grada Zagreba, a u drugom stupnju državni sportski inspektor nekada Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, a stupanjem na snagu Zakona o ustrojstvu i djelokrugu ministarstava i drugih središnjih tijela državne uprave („Narodne novine“ broj 93/16.) Središnji državni ured za šport, s tim da je prema stavku 2. članka 3. Zakona propisano da iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka poslove inspekcijskog nadzora u prvom stupnju mogu obavljati državni sportski inspektori, a stavkom 3. istoga članka da se protiv rješenja državnih inspektora donesenih u prvom stupnju nije dopuštena žalba već se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim upravnim sudom. Osim toga, iz navoda tuženika u odgovoru na tužbu proizlazi da u Sisačko-moslavačkoj županiji sportski inspektor nije imenovan odnosno sportska inspekcija nije nikada stavljena u funkciju pa je stoga došlo do primjene odredbe članka 3. stavka 2. Zakona o sportskoj inspekciji te su državni sportski inspektori obavili inspekcijski nadzor u Zajednici sportskih udruga grada Siska povodom zaprimljene prijave i temeljem utvrđenih činjenica sukladno odredbi članka 3. stavka 3. izdali pobijano rješenje na koje nije dopuštena žalba već se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim upravnim sudom što je tužitelj u konkretnom slučaju i učinio. Stoga je neosnovan žalbeni navod da je tužitelj stavljen u nejednak položaj u odnosu na druge nadzirane fizičke, odnosno pravne osobe kao stranke u postupku.

13. Prema ocjeni ovoga suda, pravilno je stajalište prvostupanjskog upravnog suda da tužitelj prigovorima iznesenim u tužbi, odnosno svojim tumačenjem odredbi materijalnih propisa koje je u konkretnom slučaju primijenio tuženik, nije doveo u sumnju zakonitost pobijanog rješenja donesenog temeljem odredbe članka 3. stavka 2., članka 18. stavka 2., članka 19., članka 20. i članka 26. Zakona o sportskoj inspekciji, a vezano uz primjenu odredaba članka 1. Zakona o udrugama („Narodne novine“ broj 74/14. i 70/17.), članka 48. stavka 2. i 3. i članka 76. Zakona o sportu („Narodne novine“ broj 71/06., 124/10., 124/11., 86/12., 94/13., 85/15. i 96/16.) te odredaba članka 11. stavka 2., članka 17., članka 18., članka 23., članka 27. i članka 52. točke 10. Statuta Zajednice sportskih udruga Grada Siska.

14. Naime, tuženik je u rješenju od 13. lipnja 2019., kao i Vijeće sportske arbitraže Hrvatskog olimpijskog odbora u rješenju od 14. lipnja 2019., zaključio da su predmetne odluke tužitelja neosnovane i nezakonite te s obzirom na zakonske ovlasti

u slučaju utvrđenja nezakonitosti u radu tijela u sustavu sporta, naložio tužitelju da donese odgovarajuće odluke koje slijede iz navedenih relevantnih odredaba Zakona o udrugama, Zakona o sportu i Statuta Zajednice, a kojima se ostvaruju prava Hokejskog kluba Siscia kao punopravnog člana Zajednice, dakle, vraćanja prava koja su nevaljanim odlukama tužitelja oduzeta protupravno, nezakonito i diskriminatorno po dobi i spolu, posebno u odnosu na konkurenciju nekom drugom članu Zajednice u nekoj kategoriji.

15. Prema ocjeni ovoga suda nije prihvatljivo stajalište tužitelja da neovisno o tome da li neki klub ispunjava ili ne ispunjava statutarne uvjete ima diskrecijsko pravo odlučiti hoće li nekoga primiti ili neće primiti u Zajednicu jer takvo što ne proizlazi niti iz jedne odredbe zakona niti Statuta. Dapače, iz članka 17. Statuta jasno proizlazi da svaka pravna osoba u sustavu sporta (sportski klub) ima pravo pristupiti u članstvo Zajednice ukoliko ispunjava sve Statutom propisane kriterije s obzirom da bi suprotno predstavljalo samo volju pojedinaca ili tijela Zajednice te bi se moglo okarakterizirati kao ograničavanje slobode udruživanja koja je zajamčena samim Ustavom Republike Hrvatske. Pritom sloboda udruživanja ne znači da udruge nisu dužne postupati u skladu sa zakonima i vlastitim pojedinačnim i općim aktima jer bi u suprotnom postupanje predstavljalo anarhiju, ali nigdje također nije propisano da bi tijela tužitelja imala pravo postavljati članu Zajednice nekakve drugačije, a pogotovo ne diskriminatorne i nesportske zahtjeve i uvjete za članstvo u odnosu na bilo kojeg drugog člana koji pristupa ili jest u Zajednici. Tako je i pogrešno tumačenje da Zajednica može ograničiti Hokejski klub Siscia na razvoj isključivo ženskog hokejskog sporta unutar Zajednice te da bi činjenicu da taj Klub istovremeno razvija i muški hokejski sport Zajednice trebalo tretirati kao povredu Statuta. Niti činjenica što u Zajednici već postoji jedan hokejski klub koji očito primarno razvija muški hokejski sport ne može predstavljati zapreku za prijem u članstvo drugog hokejskog kluba koji također razvija muški hokejski sport.

16. Neosnovani su tužiteljevi navodi da je tuženik, a što prihvaća i prvostupanjski upravni sud, paušalno i neosnovano utvrdio da Hokejski klub Siscia nije počinio nikakve povrede Statuta Zajednice zbog kojih bi njegova odluka o isključenju iz članstva Zajednice bila opravdana.

17. Naime, Hokejski klub Siscia je imao status privremenog člana u razdoblju od 10. veljače 2016. do 10. veljače 2018. te je nakon više od godine dana stjecanja uvjeta za punopravno članstvo isključen iz Zajednice sportskih udruga grada Siska. U provedenom je postupku nedvojbeno utvrđeno kako je rad i djelovanje Hokejskog kluba Siscia u razdoblju njegovog privremenog članstva u Zajednici sportskih udruga grada Siska dvije godine uzastopno ocjenjeno najvišom mogućom ocjenom, da je u promatranom razdoblju ženska ekipa kluba sudjelovala na Prvenstvu Hrvatske u hokeju na ledu, da je ženski klub razvijao i hokej i u drugim skupinama i dobnim kategorijama, da je seniorska momčad od osnutka Kluba sudjelovala na svim službenim natjecanjima HSHL-a te su postale viceprvakinje države u sezoni 2016/2017. i u sezoni 2017/2018., a čak šest članova, uključujući i klupskog trenera, su se natjecali u sastavu Hrvatske ženske reprezentacije hokeja na ledu na kvalifikacijskom turnira za Svjetsko prvenstvo Divizija II. skupine B u prosincu 2017. godine u Bugarskoj, a 2019. godine na Svjetskom prvenstvu Divizija II. skupine B u Rumunjskoj je sudjelovalo čak 9 članova kao dio reprezentacije. Osim toga, navedeni su rezultati postignuti iako, prema navodima zainteresirane osobe u odgovoru na tužbu, a koje tužitelj nije osporio, proizlazi da je, s obzirom na činjenicu

da je u Sisku do 2017. godine postojalo samo jedno klizalište na otvorenom na kojem je ledena površina postojala samo tri mjeseca, za vrijeme privremenog članstva u Zajednici (od 10. veljače 2016. do 10. veljače 2018.) u 2016. godini led bilo moguće koristiti samo dva tjedna (uklonjen 28. veljače 2016.) s odobrenih dva termina treninga tjedno, a u sezoni 2016/2017 led je bio dostupan nepuna tri mjeseca (od 16. prosinca 2016. do 26. veljače 2017.), dok im od otvaranja nove Ledene dvorane u siječnju 2018. više nije odobren niti jedna termin na ledu pa su treninge i utakmice organizirali na ledenim površinama u drugim gradovima u Republici Hrvatskoj, dakle, led su koristili samo nepuna četiri mjeseca.

18. U svakom slučaju pobijana odluka o isključenju je suprotna Statutu Zajednice sportskih udruga grada Siska jer prema članku 27. Statuta član Zajednice može biti isključen i to na valjan i obrazložen prijedlog Komisije za prijem i isključenje iz članstva Zajednice, samo ukoliko djeluje protivno Statutu, drugim pravilima Zajednice i zakonskim propisima te ukoliko time šteti Zajednici i ruši njezin ugled. No, pored toga, član može biti isključen samo ukoliko je upozoren na takve nedostatke u radu i pozvan da svoje postupke ispravi, te ipak nastavi djelovati suprotno upozorenju (članak 27. stavak 2. i 3. Statuta). Stoga ni pobijana odluka o isključenju Hokejskog kluba Siscia nije mogla biti donesena bez da je prethodno upozoren na djelovanje protivno propisima i da je tim djelovanjem napravljena šteta Zajednici i narušen njezin ugled i da mu je prethodno pružena mogućnost da svoje djelovanje ispravi. Tek ukoliko bi zainteresirana osoba unatoč izdanim upozorenjima nastavila djelovati suprotno upozorenju stvorili bi se uvjeti za razmatranje odluke o isključenju. U konkretnom slučaju nije dokazano da bi Hokejski klub Siscia djelovao protivno Statutu, drugim pravilima Zajednice i zakonskim propisima, da je upozoren na nedostatke u radu, kojima bi se nanijela šteta interesima zajednice i narušio njezin ugled, pa nije bilo niti nikakvih uvjeta ni za razmatranje odluke o eventualnom isključenju iz Zajednice.

19. Činjenica da je Hokejski klub Siscia otkazivao već zakazane termine službenih utakmica sami po sebi ne predstavljaju razlog za isključenje iz Zajednice, jer, a kako to proizlazi i iz obrazloženja rješenja Vijeća sportske arbitraže Hrvatskog olimpijskog odbora, o opravdanost razloga za odgodu utakmica odlučuje nadležni sportski savez koji organizira natjecanje, koji jedini može sankcionirati neopravdano odgađanje zakazane službene utakmice te bi tek u slučaju sankcije nadležnog sportskog saveza radi neopravdanog otkazivanja zakazanih službenih utakmica ili nekih drugih razloga Hokejski savez Siscia prestao ispunjavati uvjet za članstvo u Zajednici te bi mogao biti isključen iz Zajednice. Isto tako usmeno upozorenje o nepravilnosti za koja nije utvrđeno kada su točno dana, a niti njihov točan sadržaj, bez naznake svjedoka koji to potvrđuju, a izjave aktera (potpredsjednika, tajnika Zajednice i ostalih članova Izvršnog odbora) se ne mogu smatrati dokazom da je Hokejski klub Siscia upozoren na nedostatke u radu sukladno odredbi članka 27. stavka 2. Statuta koje bi Klubu dalo mogućnost da djelovanje ispravi te tek u slučaju djelovanja suprotno izdanim upozorenjima mogućnost razmatranja i odluke o isključenju.

20. Zbog svega navedenoga, prema ocjeni ovoga suda, pravilno zaključuje prvostupanjski upravni sud da iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je tuženik naveo razloge radi kojih je doneseno, kao i pravne propise s obzirom na te razloge koji upućuju na takvo rješenje, a koje stajalište tuženika u cijelosti prihvaća, dok navode tužbe nije prihvatio osnovanima te ocijenio da nisu takvi da bi mogli dovesti do drugačije odluke u ovoj upravnoj stvari.

21. Stoga proizlazi da je prvostupanjski upravni sud na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje pravilno protumačio i primijenio materijalno pravo bez povrede pravila sudskog postupka te osnovano postupio kada je odbio tužbeni zahtjev.

22. S obzirom na uspjeh u sporu zakonito je prvostupanjski upravni sud sukladno odredbi članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima odlučio o zahtjevima tužitelja i zainteresirane osobe za naknadu troškova upravnog spora.

23. Osnovan je žalbeni navod da u presudi nedostaje obrazloženje visine i osnove priznatih troškova zainteresiranoj osobi, no, to ne znači da odluka u tom dijelu nije pravilna. Naime, takva je odluka donesena na temelju odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a te je zainteresiranoj osobi priznat trošak upravnog spora u traženom iznosu od po 2.000,00 kn za sastav odgovora na tužbu i za zastupanje na ročištima 14. listopada 2020. i 28. listopada 2020. uvećano za porez na dodanu vrijednost, odnosno ukupno 7.500,00 kn sukladno Tbr. 23.t.1 i 2. i Tbr. 42. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.).

24. Zato je temeljem odredbe članka 74. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima valjalo žalbu odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu.

25. Kako je žalba tužitelja odbijena i potvrđena prvostupanjska presuda tužitelju na temelju odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a ne pripada pravo na naknadu troškova žalbenog postupka pa je zahtjev za naknadu tih troškova odbijen kao neosnovan.

U Zagrebu 12. svibnja 2021.

Predsjednik vijeća
Boris Marković, v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić